

جهان در آینه مرور

بقیه از صفحه ۹ خود اقدام به تهدید آنان کرده اند. برخی از مقامات قضایی به ویژه سعید مرتضوی، دادستان کل، به جای اطمینان از اجرای عدالت، خود دستور شکنجه زندانیان را داده است. بسیاری از کسانی که خواهان وکیل مدافع شده اند و یا خواستار ارایه حکم قانونی برای دستگیری خود گردیده اند، بیش از سایر زندانیان مورد آزار و شکنجه قرار گرفته اند.

در این گزارش از احتیاج اروپا خواسته شده است تا بر فشارهای خود علیه رژیم جمهوری اسلامی افزوده و از آن خواسته شود تا قدمی محکم و جدی در امر خاتمه بخشیدن به شکنجه و بدرفتاری با بازداشت شدگان برداشته و از آزادی بیان حمایت کند.

طی روزهای ۱۴ و ۱۵ ژوئن، نمایندگان اروپایی در ایران وارد دیالوگ با رژیم خواهند شد. این دیالوگ که به سومین سال خود قدم می گذارد، تاکنون نتوانسته است به موفقیتی در این زمینه دست یابد. در واقع وضعیت حقوق بشر در ایران وخیم تر گشته است. خانم سارا لی وایتسون از اتحادیه اروپا خواسته که هر چه زودتر جمهوری اسلامی را به خاطر نقض حقوق بشر محکوم کرده و خواستار آزادی فوری همه زندانیان سیاسی و اجرای منع واقعی شکنجه گردد.

نقض حقوق بشردر ایران در گزارش ۲۰۰۴ سازمان عفو بین الملل

سازمان عفو بین الملل در گزارش خود، مقررات گزینه ای جمهوری اسلامی که طی آن افراد به خاطر داشتن اعتقادات سیاسی از بدست گرفتن برخی مشاغل منع می گردند را نقض حقوق دمکراتیک آنان خوانده است. این سازمان، بکارگیری این مقررات را که در پی استفاده از آن هزاران نفر از کسانی که مایل به کاندیداتوری در مجلس ارتجاع بودند، حذف گردیده اند را از جمله نقض حقوق آنان برشمرد.

به گزارش این سازمان، بکارگیری همین مقررات در مورد اعضا اتحادیه های کارگری و رهبران آنها نیز سبب گشته است که رسیدگی به مشکلات

کارگری غیرممکن گردد. گزارش برای مثال از "حادثه ای که در کرمان رخ داد و طی آن حداقل ۴ نفر در اثر حملات پلیس کشته شدند" یاد کرده است. بازداشت دانشجویان و کارگران پس از شرکت در تظاهرات، از دیگر مسایل مطرح شده در این گزارش است. همچنین در این گزارش آمده است "آزادی بیان و تجمع مورد تهاجم دستگاه قضایی قرار داشته است" و تعداد زیادی از روزنامه نگاران به زندان افکنده شده اند. از جمله در ماه آوریل، انصافعلی هدایت در تبریز به زندان افکنده شد. محسن مفیدی در زیر ضربه های شلاق که مجازات جرمهای کوچک به حساب می آید، جان خود را از دست داد. در ماه ژانویه، محمد محمد زاده به خاطر قتل که در سن نوجوانی انجام داده بود، اعدام گشت. این اعدام هشتمین مورد اعدام کسانی است که جرایمی را پیش از رسیدن به سن قانونی مرتکب شده اند.

فقر و نقض حقوق بشر

در ۱۶ آوریل سال ۲۰۰۴، بانک جهانی و صندوق بین المللی پول، گزارش مشروحي از چگونگی پیشرفت اهداف توسعه هزاره ارایه دادند. در این گزارش، این دو نهاد بین المللی که همواره تلاش کرده اند تا فعالیتهای تخریب گرایانه خود را انکار کنند، به شکست اهدافی که در نشست عمومی سازمان ملل در سال ۲۰۰۰ در نظر گرفته شده بود، اعتراف کردند. آنها دستیابی به رشد اقتصادی لازم را به سرعت بیشتر در امراض و وابسته دانسته اند. هدف نشست سال ۲۰۰۰، به نیم رساندن تعداد افرادی می باشد که در کشورهای فقیر از گرسنگی، فقر و بیماری رنج می برند.

بنا به گزارش دونهاد بین المللی یاد شده، کشورهای آفریقایی در بدترین شرایط موجود بسر می برند. تنها ۸ کشور که ۱۵ درصد جمعیت این منطقه را در بر می گیرند، به این هدف نزدیک تر گشته اند. از دیگر کشورهایی که در موقعیت بهتری قرار گرفته اند مانند چین، پیشرفت در نقاط متفاوت به یکسان نبوده است. تنها ۱۵ تا ۲۰ درصد کشورهای مورد نظر، در زمینه بهداشت و درمان به این اهداف نزدیک تر شده اند.

بیماریهایی از قبیل ایدز، مالاریا و سل، در حال رشد بوده و چشم اندازی برای توقف و یا کند شدن سرعت سرایت آنها وجود ندارد.

یکی از مهمترین فاکتورهای موثر در عدم توسعه در زمینه بهداشت و درمان، کمبود آب آشامیدنی پاک است. در گزارش بانک جهانی و صندوق بین المللی پول این کمبود در آسیای جنوبی و آفریقا بشدت به چشم می خورد. برای اینکه طی ۱۰ سال آینده تعداد افرادی که از دسترسی به آب آشامیدنی محروم هستند به نیم برسد، ۱/۵ میلیارد نفر بایستی به آب پاک دسترسی پیدا کنند. ۲ میلیارد نفر به سیستم تخلیه فاضل آب نیازمندند. با سرعت رشد فعلی، تنها نیمی از این نیاز برطرف خواهد شد و به این صورت، اکثر مناطق جهان به حد مورد نظر نخواهند رسید. در نتیجه، در سال ۲۰۵۰ از هر ۴ نفر، یک تن در کشوری زندگی خواهد کرد که دارای کمبود آب پاک آشامیدنی است.

با توجه به اینکه سازمان ملل در اوایل سال جاری اعلام کرده بود یک ششم جمعیت جهان زاغه نشین هستند و این واقعیت که نهادهای دولتی و خصوصی که مسولیت رساندن آب پاک به شهروندان را عهده دار هستند از رساندن آن به افراد زاغه نشین خودداری می کنند، مردم محروم زاغه نشین، این کمبود را به گونه دو جانبه احساس خواهند کرد.

در اوایل سال ۲۰۰۴، بانک جهانی و IMF، شصتمین سال تولد خود را در شهر واشنگتن دی سی جشن گرفتند. این در حالی بود که میلیونها نفر در سراسر جهان، زیر بار بدهیهای سنگینی که از برکات کمکهای اندک این دو نهاد بوجود آمده است، پشت خم کرده اند. از طرفی، بنا به اعتراف این دو نهاد بزرگ مالی در گزارش اخیرشان، از ۳/۴ میلیارد دلاری که برای مبارزه با امراضی مانند ایدز، مالاریا و سل تعیین گشته، تنها مبلغ ۱/۵ میلیارد دلار آن داوطلب پرداخت یافته است و ۱ تاکنون تنها ۲۳ میلیون دلار پرداخت شده است.

فقر روزافزونی که مردم زحمتکش جهان متحمل آن گشته اند، بدهیهایی که با بهره های کمر شکن از سوی نهادهای مالی برای آنها تعیین شده است و عدم کمکهای لازم، به روشنی نشان دهنده شکست سیاست جهانی سازی است. زندگی مردم فقیر نه تنها بهبود نیافته بلکه، بدتر نیز شده است. با این حال، به جای اصلاح سیاستهای قبلی، در گزارش یاد شده همان روشهای سوخته با شدت و حدت بیشتری تجویز گشته است. تدوین کنندگان این گزارش، از کشورهای توسعه یافته خواسته اند تا هر چه بیشتر خصوصی سازی و اجرای برنامه های

تغییرات ساختاری "صندوق بین المللی پول را به اجرا در آورند. آنان همچنین از کشورهای اروپایی نیز خواسته اند برای رشد اقتصادی خود به میزان ۲ تا ۳ درصد، باید برنامه های "تغییرات ساختاری" IMF را به اجرا در آورده و به ویژه در بازار کار و مدهای اجتماعی صرفه جوئی کرده و سوبسیدهای کشاورزی را قطع کنند تا از این طریق، هزینه تولید به سود سرمایه داران پایین آورده شده و بدین وسیله برنده اصلی باز هم خود باشند.

این دونهاد، همواره در جهت تامین منافع سرمایه داران، فشار بر کارگران و استثمار مهاجرین برای کارآرزان را تشویق کرده اند.

بیماری، گرسنگی و فقر، پایمالی حقوق انسانهاست. هراسناکی باید به اندازه نیاز از امکانات زندگی برخوردار باشد. آنچه که صرف نابودی زندگی مردم فقیر می شود، می تواند جان میلیونها نفر را از خطر مرگ برهاند. بنا بر گزارشی که در ماه ژوئن سال جاری از سوی انستیتو تحقیقاتی بین المللی صلح در استکهلم انتشار یافت، مخارج نظامی جهان در سال گذشته، ۹۵۶ میلیارد دلار بوده است. نزدیک به نیمی از این مقدار را ایالت متحده آمریکا برای جنگ در عراق به مصرف رسانده است. با این حال، تهدیدات کشتار جمعی و تروریسم هنوز بر جای خود باقیست.

آنچه که از سال ۲۰۰۳ تاکنون در نقض حقوق بشر رخ داده، ضربه سهمگینی بر پرورشیهای نخستین نهادهای بین المللی مانند سازمان ملل متحد که بر پایه حفاظت و تامین این ارزش بنیان گذاری شده است، وارد آورده است. بسیاری از حکومتهای دیکتاتور و مستبد، مسئول پدید آمدن شرایط مزبور هستند. از این رو، وظیفه مردم عدالتخواه سراسر جهان، فعالیت در جهت تغییر این شرایط می باشد. چالشی که در برابر جنبش جهانی حقوق بشر بوجود آمده است، کوشندگان این جنبش را موظف به مبارزه ای سخت کرده است. امواج گسترده اعتراضی در سراسر جهان علیه یورش نظامی و اشغال عراق، همچنین فقر و تنگدستی تحمیل شده از سوی نهادهای بزرگ مالی مانند بانک جهانی و صندوق بین المللی پول، نشان می دهد که افراد بسیاری در چار گوشه جهان، از همه امکانات خود برای پیشروی انسانها در احقاق حقوق خود استفاده می کنند.